

Kalóz Edit

**Hanga,
a hintatündér**

Kezdő és haladó tündéreknek

Reggel kamillatea illatára ébredtem. Kamilla éppen szellőztetett. Százágra sütött a Nap, de egyből arra gondoltam, milyen idő lehet a Földön. Alig vártam, hogy Kamillával is beszélgessünk a tündérekéről.

- Kamilla! Te mikor tudtad meg, hogy mi a tündérfeladatod?

- Hát, én már egész kicsi koromban gyógynövényeket gyűjtöttem nagymamával. Olyan természetes volt, hogy virágtündér vagyok, és gyógyítok. A környékünkön is gyógyító virágtündérek laktak.

- És én? Szerinted nekem mi a feladatom?

Kamilla tanácstalanul széttárta karját:

- Nem tudom, Hanga! Eddig csak olyan tündérekkel találkoztam, akik kezdettől fogva tudták a

dolgukat. A tavasztündérek, a nevető tündérek, az éneklő tündérek, a táncoló tündérek, a nyugalom és béke tündérei, a kavics-tündérek, de még a fog-tündérek is!

- Én eddig nem törődtem semmivel, csak a hintámmal! De most már szeretnék veletek menni a Földre!

Másnapra gyorsan meggyógyultam, hogy röpkülhessek a többiekkel a Földre!

Meglepődtem, hogy mindenkinek látszanak a szárnyai! Tündöklő szivárványosak, mint a mesében.

- Az emberek a szemüknek jobban hisznek, mint a szívüknek - magyarázta Lilla.

Először a Tavasztündérekkel röpködtünk egy kihalt, szürke, hófoltos mező fölött. Érintésünk nyomán eltűntek a hókupacok, felragyogott a Nap, friss zöld fű sarjadt, színes virágok bújtak elő. Aztán tavaszi zápor öntözte a földet. Felbukkant egy félénk nyúl. Később egy csapat vidám gyerek szaladt ki a rétre, labdáztak, fogócskáztak. Arcuk kipirult a friss tavaszi levegőn.